

ἐκτός τοῦ εἰδικαῦ σκοποῦ ὃν εἶχον, ὑπηρετοῦν πως καὶ τὰς μικρὰς φιλοδοξίας τῶν πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπαρχόντων ἀρχολιπάρων, ἀλλὰ καὶ τὸν λαὸν βαθμηδὸν καὶ λεληθότως ἐγύμναζον εἰς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἀναφέρεται δὲ ὅτι εἰς τὴν μικρὰν ταύτην πνύκα συνήλθον οἱ Στενημαχιῶται τῷ 1795 καὶ ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν ἐνόπλιως νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς ὀρδὰς τοῦ Σινάπη (1), ὡς καὶ τῷ ὄντι ἐπολέμησαν κατ' αὐτοῦ γενναίως, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπέκυψαν, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς διὰ προδοσίας εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς τουρκικῆς συνοικίας εἰς τὴν πόλιν, ἣν καὶ ἐπυρπόλησεν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον μηδεμιᾶς οἰκίας σωθείσης.

Ἐν Πειραιεῖ κατ' Ἰούλιον.

ΒΑΣΙΛΙΟΣ Γ. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ

H ἐπίδρασις τοῦ μαγνητισμοῦ ἐπὶ ὑγιῶν καὶ ἀσθενῶν ἀνήκει προσωρινῶς εἰς τὰς αἰνιγματώδεις ἐκείνας ἐμφανίσεις, αἵτινες δὲν ἐξηγήθησαν ἀκόμη τελείως, ἀφοῦ τὰ μέχρι τοῦδε παρατηρηθέντα γνωστοποιοῦσιν ἡμῖν παράδοξόν τινα ἐπίδρασιν ἐπὶ ἀνθρώπων ὡς καὶ ἐπὶ ζώων, ἐνῶ συγχρόνως ἀποδεικνύεται ὅτι τινὲς μόνον φύσεις ὑπόκεινται εἰς αὐτὸν, ἐνῶ αἱ πλεῖσται μένουσιν ἀνεπίδραστοι. Πολλοὶ πειραματισταὶ, οἵτινες μεταχειρίζονται εἰς φυσικὰ πειράματα ἰσχυροὺς μαγνήτας, δὲν αἰσθάνονται τὴν ἐλαχίστην ἐπίδρασιν τῆς αἰνιγματώδους ταύτης δυνάμεως, ἣτις παρέχει εἰς τεμάχιον σιδήρου τὴν ιδιότητα νὰ ἐλκύη τὸν σίδηρον καὶ νὰ φέρῃ βάρη. Ὁ Lord Lindsay ὅστις ἐπανειλημμένως ἐκίνει τὴν κεφαλὴν του

¹ Ἀντάρτης, ὅστις μετὰ τὰς ἀνωμάλους ἐκείνας περιστάσεις ἐλυμαίνετο πολλὰ μέρη τῆς Θράκης, τὸν δὲ Στενήμαχον ἄρδην κατέστρεψεν.

μεταξύ τῶν πόλων ἑνὸς γιγαντιαίου ἠλεκτρομαγνήτου, δὲν παρετήρησε τὴν ἐλαχίστην ἐπίδρασιν, ἐνῶ τούναντι ὡς εἰς λίαν νευρικοὺς ἀνθρώπους ἀρκεῖ μικρὸς σιδηροῦς μαγνήτης ἵνα ἐνεργήσῃ ὀφθαλμοφανῶς. Ὁ ἐν Φραγκφούρτη αὐλικὸς σύμβουλος Stein εἶδε δύο περιπτώσεις, καθ' ἃς μαγνήτης εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς δακτύλου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος λίαν εὐαισθήτου προσώπου, παρουσίασε τοιαύτην ἐπίδρασιν, ὥστε εἰς τὸ δέρμα τὸ ἀπέναντι τῶν δύο πόλων τοῦ μαγνήτου, ἐσχηματίσθησαν δύο ἐρυθραὶ κηλίδες, δι' ὧν ἀπεδείχθη ἡ δι' αἵματος ὑπερπλήρωσις τῶν λεπτοτάτων φλεβῶν. Συγχρόνως ἡ ἀπέναντι τοῦ θετικοῦ βορείου πόλου κηλὶς ἦτο μᾶλλον ἐρυθρὰ τῆς τῷ νοτίῳ ἀρνητικῷ πόλῳ ἀντικειμένης.

Μᾶλλον ἐκπληκτικὰ εἶναι ἐν τούτοις τὰ πειράματα, ἅτινα ἐξετέλεσεν ὁ καθηγητὴς Charcot ἐν Salpêtrière. ἦτοι ἐν τῷ περιφῆμῳ τῶν Παρισίων νοσοκομείῳ διὰ νευρικὰ καὶ ψυχικὰ νοσήματα γυναικῶν. Ἀφοῦ δηλαδὴ ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τινῶν λίαν εὐαισθήτων ἀνθρώπων, παρετηρήθη ὅτι οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες, ὡς καὶ οἱ πόδες ἠκολούθουν τὸν μαγνήτην ὃν ὁ ἰατρός ἐπλησίαζεν εἰς τὰ μέλη ταῦτα. "Ὅταν δὲ ὁ ἰατρός ἐπλησίαζε τὸν μαγνήτην πρὸς τὸ ἀντικάρδιον, τότε οἱ ἀσθενεῖς ἠκολούθουν τὸν ἰατρὸν ὡς ἐάν ἐσύροντο ὑπ' αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ πειράματα ἐπανελήφθησαν καὶ ἀλλαχοῦ μὲ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Φοβερὰ σχεδὸν εἶναι τὰ μαγνητικὰ πειράματα τῶν ἰταλῶν καθηγητῶν Tamburini καὶ Sepilli εἰς τὸ ἐν Reggio δημόσιον κατάστημα ἐπὶ ὑπνωτισθέντων ἀσθενῶν. Ἀφοῦ οὗτοι (οἱ ἀσθενεῖς) διὰ τῆς ἀσκαρδαμυκτεῖ παρατηρήσεως στίλβοντος τινὸς ἀντικειμένου εἶχον φθάσει εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνην ὑπνωτικὴν κατάστασιν, ἣν ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη ὀνομάζει ὑπνωτισμὸν, εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπὸ τοῦ στόματος, ἔθεσαν ἀπέναντι τοῦ ἀντικαρδίου σιδηροῦν μαγνήτην. Τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα

ἦτο παροδική στάσις τῆς ἀναπνοῆς, ἦν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ μαγνήτου ἠκολούθησεν ἰσχυρὰ ἀναπνοή. Πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδίας διήγειρεν ὁ μαγνήτης ὑψωμένην καρδιακὴν ἐνέργειαν καὶ ἰσχυρότερον σφυγμὸν. Τεθεὶς δὲ ὁ μαγνήτης πλησίον τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἔφερε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα· ἡ κεφαλὴ ἔκλινε πρὸς τὰ ὀπίσω, ὁ δὲ κορμὸς ἐκυρτώθη τοιοῦτοτρόπως, ὥστε τὰ κάτω μέρη τοῦ στόματος ἔκλιναν πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὀπίσω, οἱ δὲ πόδες σχεδὸν ἤγγισαν τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς κεφαλῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἔλαβε τὸ σῶμα τοξοειδῆ θέσιν, ἐνῶ ἡ ἀναπνοὴ ἐγένετο βραθεῖα καὶ θορυβώδης, τὸ δὲ πρόσωπον ἔλαβε χρῶμα κυανοῦν πρὸς τὸ μέλαν. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ μαγνήτου διήρκεσε τὸ φαινόμενον τοῦτο ὀλίγον χρόνον.

Ἐν τούτοις ἀπεδείχθη ἄνευ ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ μαγνητισμὸς ἐπενεργεῖ ἐπὶ εὐερεθίστων καὶ εὐκισθήτων φύσεων καὶ μάλιστα ὑπὸ ὠρισμένας περιστάσεις μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ ἡμῶν εἶναι εἰς μέγας πλανήτης τοῦ ὁποίου οἱ μαγνητικοὶ μεσημβρινοὶ κύκλοι ἔχουσι τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, ἦν καὶ ἡ μαγνητικὴ βελόνη τῆς πυξίδος, καὶ σχηματίζουσι μὲ τοὺς ἀστρονομικοὺς μεσημβρινοὺς κύκλους τῶν ἀστεροσκοπειῶν γωνίαν. Πράγμα γνωστὸν εἰς πολλοὺς ἰατροὺς καὶ ἀσθενεῖς εἶναι τὸ ἐξῆς· ὅτι οἱ νευρικοὶ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ κοιμηθῶσιν εἰς κλίνας, αἵτινες κατὰ μῆκος κεῖνται ἐπὶ τοῦ μαγνητικοῦ μεσημβρινοῦ κύκλου, ἦτοι ἔχουσι διεύθυνσιν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον. Παρουσιάζονται ἐμφανίσεις πυρετοῦ, καὶ ὁ ὕπνος ἢ εἶναι ἀνήσυχος, ἢ ἐλλείπει ὅλως διόλου, ἐνῶ συγχρόνως ἀπερίγραπτόν τι αἶσθημα στενοχωρίας καταλαμβάνει τὸν κατακλιθέντα. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς θέσεως τῆς κλίνης, ἀρκεῖ νὰ θέσῃ τέλος εἰς τὰς στενοχωρίας ταύτας. Πολλοὶ νευρικοὶ παραπονοῦνται, ὅτι ἐν καιρῷ ταξειδίου δὲν κοιμῶνται καλῶς, καὶ ἀποδίδουσι τὴν αἰτίαν εἰς τὰς ξένας κλίνας, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ αἰτία θὰ ἦτο ἴσως,

ὅτι κατὰ μῆκος ἔκειντο ἐπὶ τοῦ μαγνητικοῦ μεσημβρινοῦ. Πολλάκις τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χάριν ἀναρρώσεως ἐν λουτροῖς διαμονῆς, παραβιάπτεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ νευρικός ἀσθενὴς κοιμᾶται ἐπὶ κλίνης ἐχούσης τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαγνητικοῦ μεσημβρινοῦ. Διὰ τοῦτο, ὅστις ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ μαγνητισμὸς τῆς γῆς ἐπενεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ, καλὸν εἶναι, ἐν καιρῷ ταξειδίου, νὰ λαμβάνη μεθ' ἑαυτοῦ ναυτικὴν πυξίδα, καὶ νὰ θέτῃ τὴν κλίνην του κατὰ μῆκος οὐχὶ ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, ἀλλ' ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς.

[Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.]

ΒΕΡΘΑ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ

Α'.

Πόσον καλὰ καταλαμβάνω,
Πῶς κάτω, κάτω, ὄχι ἄνω
Γλυκύτατα θάναπαυθῶ·
Ὁ οὐρανὸς ζωὴ ἐκλήθη,
Ἄλλὰ ὁ τάφος εἶναι λήθη
Καὶ θέλω ν' ἀποκοιμηθῶ
Ἄναίσθητον νὰ κεῖμαι πτώμα,
Κ' ἠχώ σιγῆς, ὑπὸ τὸ χῶμα
Τοῦ τάφου κάτω νὰ σιγῶ!
Ἄ, πόσα δὲν θὰ λησμονήσω,
Ὅταν τὴν ὑπαρξὴν ἀφήσω·
Αὐτὸ γνωρίζει..... εἷς· ἐγὼ.
Ἐγὼ, Θεέ μου, ἐγὼ μόνον·
Σὺ, ἔχεις ὑψηλὰ τὸν θρόνον
Καὶ δὲν ἀκούει τὸν τριγμὸν
Τοῦ σκώληκος ἢ ἀκοή Σου·
Τὰ «ὠσσανὰ» τοῦ Παραδείσου,
Τοῦ πένθους πνίγουν τὸν λυγμὸν!

Β'.

Ἐκ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου,
Μετὰ αἰσθήματος μυήτου.

Τὸ γέρας βλέπω τὸ λευκόν·
Τὴν Γέφυραν τὴν μαρμαρίνην,
Ἦτις μᾶς δίδει τὴν γαλήνην
Καὶ λήθης ὕπνον μυστικόν.
Χαῖρε, ὦ Γέφυρα ἀγία·
Χαῖρε, πανύστατος πορεία.
Μεταίχμιον σιωπηλόν
Πολυβορῦθου τρικυμίας
Καὶ ἀκυμάντου ἡσυχίας.
Πρῶτον καὶ ὕστατον καλόν·
Κτίσμα παράδοξον· σκοτία
Θανάτου, καὶ σιγὴ βαθεῖα
Σκέπει τὴν μίαν σου πλευράν·
Τὴν ἄλλην, φῶς ζωῆς φαιδρύνει,
Καὶ καταπράσινος μυρσίνη,
Ἐρώτω πνεύουσα χαράν.
Καὶ βήματα χωρίζουν μόνα,
Τὴν Γλαῦκα καὶ τὴν ἀηδόνα,
Καὶ ἀκροᾶσαι τῆς ᾠδῆς,
Τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ θανάτου
Καὶ συνενοὶ τὸ ἄρωμά του
Ὁ λίθανος μὲ τῆς ῥοδῆς.

.....